

ת"פ 17856/11/21 - מדינת ישראל נגד מהראן בדיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 ספטמבר 2022

ת"פ 17856-11-21 מדינת ישראל נ' בדיר(עציר)

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
מהראן בדיר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל שילוני

ב"כ הנאשם עו"ד רן שטרצר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת החזקת נשק, תחמושת ואביזרי נשק, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, במחצית השניה של שנת 2021, רכש הנאשם רובה סער מסוג קאלצ'ניקוב, מחסנית ותחמושת מתאימות, אקדח חצי אוטומטי FEG ומחסנית תואמת, רימון גז (שאינו תקין), עשרות כדורי 9 מ"מ ו- 5.56 מ"מ, שלוש מחסניות לאקדח שתי מחסניות ברזל. את כלי הנשק והתחמושת החזיק הנאשם במשך כשלושה חודשים וחצי ברכב אשר היה בשימוש ושליטתו, ולאחר מכן הסליקם במקומות שונים בחדר השינה בביתו.
3. ביום 17.5.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, ויפנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר חובה. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות והוסכם כי יטענו באופן חופשי לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 19, רווק, נעדר הרשעות קודמות. עובר למעצרו עבד כזבן בקיוסק עד שהתפטר מיוזמתו. הנאשם קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירות, הביע חרטה ובושה מול בני משפחתו, אך התקשה להסביר את הנסיבות

עמוד 1

בהן הגיע הנשק לידיו. לדבריו, פעל ללא שיקול דעת ומודעות באשר להשלכות הפליליות החמורות של מעשיו, ולא נתן דעתו לסיכון הכרוך בהם. ציין שהתנהלותו בעבירות חריגה לאורח חייו התקין, וביטא הבנה כי היה עליו לפעול אחרת. עוד שלל קשרים עם גורמים שוליים ונזקקות טיפולית. הנאשם ביטא שאיפות נורמטיביות לעתיד, ועלה הרשם שמעצרו וההליך המשפטי מהווים עבורו נקודת משבר. רמת הסיכון להתנהלות אלימה בעתיד הוערכה כבינונית. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית, והמליץ על הטלת עונש מוחשי, שמחד, יחדד את גבולות החוק, ומאידך יתחשב בכך שמדובר בעבירה ראשונה ויחידה ואת סיכויי לשיקום.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ט.שילוני, עמדה בטיעוניה על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. לשיטת המאשימה, מדובר במעשה החזקת נשק חמור הגובל בעבירת נשיאה ויש לקבוע בגינו שני מתחמי ענישה: בגין החזקת נשק התקפי, מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר ובגין החזקת האקדח, מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר. עוד עמדה על נסיבותיו המחמירות של המעשה, ריבוי כלי הנשק, תקופת החזקה ממושכת, תכנון מוקדם ומגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק. לפיכך עתרה למתחם למתחם עונש הולם כולל הנע בין 46-66 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הנקי, הודאתו, לקיחת אחריות וחסכון זמן ציבורי ביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד רן שטרצר, לא חלק על חומרת המעשים ופגיעתם בערכים מוגנים, עם זאת סבור שהמאשימה נקלעה לטעות בכך שביקשה לפצל את המעשה לשני אירועים ולקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים וכן סבור, בהתאם לפסיקה שהוצגה, כי מתחם הענישה מתון יותר ונע בין 16-36 חודשי מאסר. באשר לנאשם, ביקש להתחשב בכך שביצע את העבירות כשהוא על גבול גיל הקטינות, בתסקירו החיובי והודאתו הכנה ולמקמו בתחתית מתחם הענישה.

7. **הנאשם בדברו האחרון** הודה שטעה ומוכן לקבל את העונש המגיע לו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. קצרה היריעה מלפרט את שנכתב רבות וארוכות בפסיקת בית המשפט העליון - עבירות הנשק, על כל סוגיהן

ומיניהן, הפכו ל"מכת מדינה" קשה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. בהתאם לכך, נרתמו בתי המשפט למאבק בתופעה, ובשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדורה**, פס' 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 **חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021); ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה**, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.2022); ע"פ 78/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.7.2022)).

10. בתי המשפט עמדו, חזרו ושנה, על החומרה הרבה הגלומה בהחזקת נשק שלא כדין המצריכה מענה הולם בדמות עונשי מאסר משמעותיים. **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** (ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים** (19.1.2014); ע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פסקה 10 (14.2.2021)). מגמה זו לידי ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (ראו: חוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938). אומנם הוראותיו של תיקון זה אינם חלים בענייננו, אך יש בהן כדי להמחיש את מגמת ההחמרה בענישה על עבירות הנשק גם בהיבט החקיקתי.

11. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה מוחשית בערכים המוגנים של שמירה על חיי אדם ושלמות גופו. הנאשם **רכש** מספר לא מבוטל של כלי נשק ותחמושת, ושמר אותם בחזקתו משך תקופה לא קצרה. לחומרה אצין את הסכנה הטמונה בהחזקת כלי הנשק במקומות שונים, באופן בו אחרים יכולים לאתרם ולעשות בהם שימוש בלתי חוקי: כך ברכב, שבעליו הרשום הוא אביו, ובנקל ייתכן שאחרים, פרט לנאשם, יעשו בו שימוש, וכך בביתו, בו מתגוררים בני משפחה נוספים, לרבות אחיו הקטנים בני העשרה.

12. עוד יש לתת את הדעת **לסוגי הנשק שהחזיק הנאשם**, רובה סער קאלצ'ניקוב, נשק התקפי, שפוטנציאל הסיכון הגלום בו הוא גבוה במיוחד; אקדח חצי אוטומטי FEG, שמסוכנותו פחותה מעט אך עדיין מדובר בנשק שבכוחו להמית אדם; רימון גז, שלימים התברר בחוות דעת מעבדת נשק שאינו תקין, אך חזקה כי בזמן אמת כוונת הנאשם הייתה לקניית רימון תקין; אביזרים ותחמושת תואמת, לרבות עשרות כדורים מסוגים שונים. נפסק, כי התחמושת היא רכיב אינטגרלי בביצוע עבירות ירי, ומכאן הסיכון הרב שבהחזקתה (ע"פ 587/22 **אבו נאעסה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (22.5.2022)). נסיבות ביצוע העבירה והרקע לביצוען נותרו עמומים, לא הובהר מדוע הנאשם רכש ארסנל נשק ותחמושת תואמת וחזקה שעשה כן כדי לעשות בהם שימוש שלא כדין.

13. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף הבינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי לריבוי כלי הנשק מסוגים שונים; החזקת תחמושת רבה ותואמת; משך ההחזקה; לחשיבה ולתכנון מקומות הטמנת הנשק, תחילה ברכב ולאחר מכן במקומות שונים בביתו (בתיק גב, במזוודה). בצד זאת, אין אינדקציה לשימוש בנשק או לתכנון עבירה פלילית באמצעותו.

14. את מעשי הנאשם יש לראות כאירוע עונשי אחד ואין מקום, כעתירת המאשימה, לפיצול מלאכותי של המעשה לשני אירועים של החזקת אקדח והחזקת נשק התקפי ולקביעת שני מתחמים נפרדים. הדרך הנכונה היא להציג ענישה במקרים דומים שבהם הוחזקו מספר כלי נשק.

15. **מדיניות הענישה הנוהגת**- מגמת ההחמרה משתקפת גם בעונשים שמוטלים על המבצעים עבירות בנשק נעדר עבר פלילי. כך נקבע ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' **מדינת ישראל** (מיום 29.3.2004) כי "**הסכנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכח מלבצע עבירות דומות, על פני נסיבות האישיות של העברין**" (עוד ראו ע"פ 8846/15 דראז נ' **מדינת ישראל** (מיום 13.3.2016); ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' **מדינת ישראל**, פסקה 14 (מיום 22.11.2020)).

ברע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (10.5.2022), החמור מעט מהמקרה שלפנינו, הורשע נאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשק, נשיאותו והובלתו - רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף בקנה, ומחסנית נוספת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונשי הנע בין 19 ל-54 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 19 מאסר חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-30 חודשים;

ברע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ירין ביטון** (14.2.2021) - הורשע נאשם בעל עבר פלילי, על פי הודאתו, בעבירת רכישת והחזקת נשק - אקדח, תחמושת, לבנת חבלה ונפץ ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. ערעור שהוגש ע"י הדינה התקבל ועונשו הוחמר והוכפל למאסר בן 3 שנים, כשבית המשפט העליון מבהיר בפסק דינו, כי "**גזר הדין קמא אף עומד בסתירה למדיניות ההחמרה עם עברייני נשק לסוגיהם, אשר נקוטה בדינו. הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק**";

ברע"פ 2015/21 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (9.12.2021) - נדחה ערעורו של מערער בעל עבר שאינו מכביד, שהורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליץ להסתפק בענישה שיקומית של עבודות שירות. נקבע מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק.

16. עוד מייחסת הפסיקה משנה חומרה להחזקת נשק התקפי מסוג רובה סער. ברע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח'** (29.3.2022), הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M16, לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-19 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על **22 חודשי מאסר**, בהתחשב, בין היתר, בסוג הנשק שהוגדר כ"**ארוך, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה**"; ברע"פ 1826/19 **אבו עסא נ' מדינת ישראל** (11.7.2019) - נדחה ערעורו של נאשם צעיר, ללא עבר ובעל סיכויי שיקום, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי. בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר וגזר עליו **18 חודשי מאסר**; ברע"פ 3850/20 **אל מוגרבי נ' מדינת ישראל** (29.11.2020) - הורשע המערער בהחזקת רובה סער במתחם ביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע

בין 12-36 חודשי מאסר וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ואף נקבע, כי הענישה שהושתה עליו הינה על הצד המקל.

17. במקרים אחרים בהם הורשעו נאשמים בהחזקת אקדח לבדו, הענישה מתונה מעט אך מצויה במגמת החמרה: בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.2022) - הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירת החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק בביתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות מאסר בתחתית המתחם. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה **והחמיר עונשו ל-18 חודשים**; ברע"פ 5613/20 **אלהוזיל נ' מדינת ישראל** (25.8.2020) - הורשע המערער, בעל עבר פלילי שנסיבותיו קשות, בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. שירות המבחן מצא אותו בעל סיכויי שיקום והמליץ להסתפק בעבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 11-33 חודשי מאסר **וגזר עליו שנת מאסר**. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש- נדחו; ע"פ 6011/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021) - נדחה ערעור של מערער, שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים.

18. התמונה העונשית המשתקפת מהפסיקה ברורה, המסר העונשי חד ונחרץ ולפיו **"שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות"** (פסק דינו של כב' השופט אלרון, ע"פ 78/21 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פס' 10 (26.7.2022)). הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים שזו להם הסתבכותם הראשונה וגילם צעיר ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני אינטרס הנאשם, לרבות במקרי שיקום. זהו המסר העונשי שיש להפנים וליישם.

19. הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם מתונה יותר וכוללת בעיקר מקרים שבהם ניתן משקל לשיקולי שיקום, כך בת"פ (מח' מרכז) 63018-05-18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.10.2019), נדון הנאשם בעבירה של נשיאה והובלת שני נשקים ארוכים וטעונים, לעונש שיקומי של עבודות שירות ובסטייה חדה ממתחם הענישה שנקבע. בת"פ (מח' מרכז) 51473-05-20 **מדינת ישראל נ' עודי חאד יחיא** (3.3.2022), נדון נאשם בגין נשיאת תת מקלע אקדח ומחסניות תואמות, לענישת מאסר שיקומית של 19 חודשים; בע"פ 5004/17 **מדינת ישראל נ' אלעטאונה** (20.11.17), נסיבות המקרה אמנם דומות, אך מדובר במי שהוחמר (למעשה, הוכפל) עונשו במסגרת הערעור משהו חודשי עבודות שירות לשנת מאסר וזאת מבלי למצות את הדין עמו.

20. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 25-50 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. הנאשם, כבן 19 וללא עבר פלילי, עצור חודשים רבים לראשונה בחייו. מתסקיר שירות המבחן עולה שהוא בן למשפחה נורמטיבית, ללא דפוסי התנהגות עברייניים ושוליים, כשהרקע לביצוע העבירות לא הובהר והמידע שמסר על אורח חייו חלקי ומצומצם. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו וניכר כי מעצרו והסתבכותו בתיק זה מהווים

עבורו נקודת משבר וגורם מרתיע. שירות המבחן העריך שרמת הסיכון הנשקפת ממנו בינונית, לא בא בהמלצה שיקומית והמליץ לגזור עליו עונש מוחשי ומרתיע.

22. באיזון בין השיקולים השונים, חומרת מעשיו ומנגד גילו הצעיר, עברו הנקי וחרטתו, מצאתי למקמו בחלק התחתון של מתחם הענישה. עוד נתתי דעתי **לשיקול הרתעת הרבים**, נוכח שכיחותן של עבירות הנשק אשר הפכו למכת מדינה וצורך השעה להעברת מסר לעברייני נשק, שברובם דומים במאפייניהם לנאשם זה, באשר לחומרת מעשיהם.

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **27 חודשי מאסר בפועל** החל מיום מעצרו 24.10.21.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג עוון תוך 3 שנים מיום שחרורו

ד. קנס בסך 6,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ג' תשרי תשפ"ג, 28/09/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלדעלידיאוריתשטורם